No. 1.

BYĆ JAK

Frank Sinatra

rampa
TEATR NA TARGÓWKU

BYĆ JAK FRANK SINATRA

tłumaczenie piosenek WOJCIECH MŁYNARSKI
scenariusz SZYMON BOGACZ
reżyseria WITOLD MAZURKIEWICZ
scenografia JERZY RUDZKI
choreografia JAKUB GRZYBEK
kierownictwo muzyczne MARIUSZ BOGDANOWICZ
korepetycje wokalne GABRIEL MENET

występują

BRYGIDA TUROWSKA
JAROSŁAW TOMICA
MICHAŁ ZGIET
WŁODZIMIERZ NAHORNY

muzycy

WŁODZIMIERZ NAHORNY / BOGDAN HOŁOWNIA fortepian
MARCIN OLAK / GABRIEL NIEDZIELA gitara
MARIUSZ BOGDANOWICZ kontrabas
SEBASTIAN FRANKIEWICZ / KRZYSZTOF SZMAŃDA perkusja

inspicjent ELIZA PAROL
kierownictwo produkcji ELIZA PAROL
reżyser światła ANDRZEJ KULESZA
realizator światła JACEK KACZMARCZYK
reżyser dźwięku MARCIN PAWŁOT
realizator dźwięku MIKOŁAJ SKALSKI
charakteryzacja KAMILA KĘPA
wykonawca kostiumów BOŻENA ZAREMBA
wykonawca scenografii DARIUSZ HABERSKI

Robert Gołaszewski

prapremiera styczeń 2012

Scena Kameralna Teatru Rampa
Kierownik Artystyczny WITOLD MAZURKIEWICZ

rampa TEATR NA TARGÓWKU

jazz forum · ams · CityINFO · radioJazz.fm · ŚWIAT ELIT · RDC · TVP WARSZAWA

Dość dawno już, stosunkowo dawno pewna młoda dziewczyna zaproszona przeze mnie na kawę, albo coś mocniejszego, nie pamiętam, powiedziała, że słucha mocnych bitów, takich pod ciśnieniem, jak się wyraziła, że jest za wyzwoleniem soundu i że ma ochotę odpłynąć. Patrząc w jej księżycowe oczy też postanowiłem odpłynąć i by tego dokonać podzieliłem się swoimi preferencjami muzycznymi. Teraz wiem, że nie był to właściwy ruch. Na dźwięk słowa Sinatra zapytała – Sinatra? Co to jest Sinatra? Samochód? A może to jakaś nowa tabletka na... Zaprzeczyłem, chciałem naprawić sytuację, wyjaśnić, ale jej wzrok, który wyrażał zniechęcenie, mówił właściwie wszystko – „Nałykał się Sinatry i mu odbiło! Jak mi pokaże Sinatrę wychodzę, albo nawet wzywam policję!"

To było dziwne doświadczenie. Znam się z Sinatrą od wielu lat, spędziłem mnóstwo wieczorów słuchając jego starych i nowszych płyt, i pewnego dnia postanowiłem coś o nim zrobić w teatrze, na scenie. Nie, przepraszam, nie o nim. O sobie. O facecie, który chciałby być nim, chciałby śpiewać jak Frank, bawić się jak Frank, żyć według jego nieskomplikowanych zasad i mieć takie samo powodzenie. Pomyślałem, że Frank mógłby mi w tym pomóc. To znaczy w życiu. I, cholera, nie zawiodłem się na nim. Teraz jestem zupełnie innym człowiekiem. Wiem, jak się daje w pysk, jak się pije whisky i jak się mówi do kobiety, która siedzi naprzeciw, że słucham czegoś mocniejszego. To jest naprawdę mocne, kochanie. Jedynie wciąż mam problem z tym, kiedy on, stojąc na scenie, patrzy na moją dziewczynę, a jej miękną nogi, drżą ręce i policzki zalewa rumieniec. Wtedy zalewa mnie krew. Moja własna. Pod ciśnieniem. Ale nie mówię mu o tym, bo sam tego chciałem! Sam go wykreowałem! On jest naprawdę boski!

Witold Mazurkiewicz

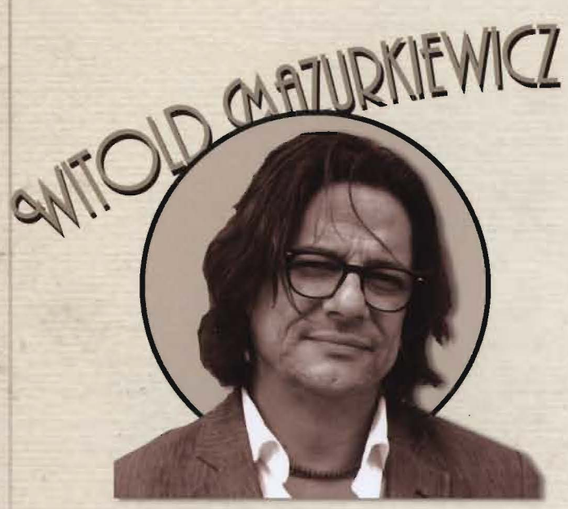

WITOLD MAZURKIEWICZ
reżyseria

Aktor, reżyser. Urodził się w 1960 w Bielsku – Białej, absolwent PWST w Warszawie, wydziału w Białymstoku (1987). Studiował też reżyserię w D.A.M.U. w Pradze.

Pracował jako aktor i reżyser w Teatrze Lalki i Aktora im. Hansa Christiana Andersena w Lublinie, gdzie jest również współtwórcą wielu przedstawień dla dzieci. W roku 1994 założył studio filmów reklamowych „Kontakt", zajmował się reżyserią filmów reklamowych, w latach 1990 - 1992 był dziennikarzem w lubelskim oddziale Telewizji „Polonia 1" i TNL. Od 1992 współpracuje ze słowackim reżyserem Miro Prochazką, z którym wyreżyserował „Pieśni o samym sobie" Whitmana.

W 1995 roku odszedł z teatru państwowego i założył Kompanię „Teatr", której jest kierownikiem artystycznym. Stworzyli spektakle „Celestyna" i „Czerwony Kapturek".

W 1996 roku Janusz Opryński (Teatr Provisorium) i Witold Mazurkiewicz nawiązali stałą współpracę, dzięki której powstał spektakl „Koniec wieku". W październiku 1998 odbyła się premiera kolejnego wspólnie przygotowanego spektaklu Teatru Provisorium i Kompanii „Teatr" - „Ferdydurke". Jesienią 2001 roku, w ramach dalszej współpracy z Teatrem Provisorium, powstał spektakl „Sceny z życia Mitteleuropy" na podstawie prozy Roberta Musila, zaś w grudniu 2003 roku „Do piachu" Tadeusza Różewicza, potem „Trans-Atlantyk" i „Homo Polonicus". Powrót do samodzielnej pracy reżyserskiej zaowocował sztukami „Emigranci" wg Mrożka oraz „Idź w noc, Margot" wg Witkowskiego.

Witold Mazurkiewicz jest laureatem wielu nagród na festiwalach w kraju i za granicą. Najważniejsze nagrody reżyserskie to *Small Forms Festival* w Chorwacji (otrzymał tam również nagrodę aktorską i zespołową), *Grand Prix* na konfrontacjach *Klasyka Polska* w Opolu, *Grand Prix* na Festiwalu Małych Form Teatralnych *Kontrapunkt* w Szczecinie, nagroda w Konkursie Ministra Kultury na *Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej*. Najważniejsze nagrody aktorskie: International Theatre Festival *Biała Wieża* (Brześć – Białoruś), *Festiwal Sztuki Aktorskiej* w Kaliszu, *Mess Festival* w Sarajewie (Bośnia), *Przegląd Teatrów w Walizce* w Łomży. Do najbardziej liczących się nagród zespołowych należą: *Fring First na Fringe Festiwal* w Edynburgu w Szkocji oraz *Grand Prix*, *Nagroda Dziennikarzy* i *Nagroda Prezydenta* na Konfrontacjach *Klasyka Polska* w Opolu. Spośród innych wyróżnień warto wymienić *Nagrodę Artystyczną Prezydenta Miasta Lublin* oraz nominację do *Paszportu Polityki* za rok 2004.

WOJCIECH MŁYNARSKI

WOJCIECH MŁYNARSKI
tłumaczenie piosenek

Poeta, dramaturg, scenarzysta, reżyser teatralny. Najbardziej znany jako kompozytor i autor tekstów piosenek, które wykonuje podczas recitali autorskich. Tłumaczy również teksty zagranicznych bardów – na swoim koncie ma wspaniałe przekłady utworów George'a Brassensa. Od zawsze związany z polską sceną kabaretową – jest jednym z najbardziej cenionych polskich satyryków, twórcą wielu kabaretowych przebojów, po które chętnie sięgają inni artyści.

Urodził się 26 marca 1941 roku w Warszawie. Od zawsze związany ze stolicą. W 1963 roku ukończył polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim. Podczas studiów związał się z klubem studenckim Hybrydy. Współpracował z Kabaretem Dudek, dla którego napisał między innymi piosenki „W Polskę idziemy" i „W co się bawić". Związany również z Kabaretem Owca. Jednym z jego pierwszych utworów była „Niedziela na Głównym" – odpowiedź Młynarskiego na wielki przebój Gilberta Bécaud – „Dimanche à Orly". Od 1963 roku cyklicznie uczestniczył w Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu, gdzie za swoje utwory wielokrotnie otrzymywał nagrody.

Od początku swojej kariery związany z Telewizją Polską. W latach 60. rozpoczął pracę w telewizyjnej redakcji rozrywki. Jednym z najbardziej znanych cykli jakie wtedy stworzył była seria piosenek – „Porady sercowe". Jedna z nich, zatytułowana „Polska miłość", weszła do klasyki repertuaru poety.

Lata 70. to dalszy rozkwit kariery Młynarskiego. On sam rozpoczął wtedy pisanie większych form artystycznych. Tworzył libretta operowe i musicalowe, między innymi „Henryk VI na łowach", „Cień" oraz „Awantura w Recco". Współpracował również z teatrem Ateneum, w którym dawał własne recitale autorskie, oparte na twórczości Brela, Hemara, Ordonki i Wysockiego. Ponadto przekładał na język polski piosenki z zagranicznych musicali, między innymi – „Jesus Christ Superstar" i „Chicago".

W 1988 roku Młynarski wspólnie z Jerzym Derflem odebrał *Laur Solidarności* za program „Róbmy swoje". W 1998 roku artysta po raz kolejny został uhonorowany za całokształt twórczości – tym razem *Super Wiktorem '97*.

W 2007 roku została wydana jego książka „Moje ulubione drzewo czyli Młynarski obowiązkowo", w której artysta zamieścił swoje zebrane utwory.

W grudniu 2008 roku ukazał się longplay „Pogadaj ze mną", zawierający kilkanaście utworów, których słowa zostały oparte na niewydanych wcześniej wierszach Młynarskiego. Autorem muzyki był Włodzimierz Nahorny.

W grudniu 2007 roku z rąk Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego otrzymał *Złoty Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis*.

W 2008 roku Młynarski został laureatem nagrody *Grand Prix* 45. Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Otrzymał także od Polskiego Radia statuetkę *Diamentowego Mikrofonu*, a Fundacja Kultury Polskiej przyznała mu nagrodę *Złotego Berła*. Nagrodę przyznano za „pełną niezwykłych walorów śpiewającą twórczość, kreującą estetyczną i etyczną wrażliwość kilku pokoleń Polaków". W 2011 r. Polska Akademia Fonograficzna uhonorowała go *Złotym Fryderykiem* zaś w sierpniu 2011 z rąk Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego otrzymał *Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski*.

Wojciech Młynarski to jedna z najwybitniejszych postaci piosenki poetyckiej i satyrycznej. Po jego dorobek sięga wielu młodych artystów adaptujących jego teksty do własnych pomysłów. Zespół Raz Dwa Trzy nagrał w 2007 roku całą płytę poświęconą twórczości artysty zatytułowaną po prostu „Młynarski". Znajdowały się na niej nowe wersje takich klasyków jak „Idź swoją drogą", „Jesteśmy na wczasach" czy „Bynajmniej".

SZYMON BOGACZ

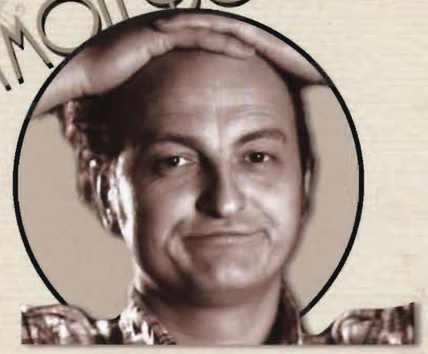

SZYMON BOGACZ
scenariusz

Studiował na Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, był muzykiem orkiestrowym, grał na trąbce w takich orkiestrach jak Sinfonia Varsovia, Filharmonia Narodowa, Polska Orkiestra Radiowa w Warszawie. Po rezygnacji z muzyki został architektem wnętrz, pracował w Irlandii na budowie, w Burger Kingu, w fabryce IBM (choć zupełnie nie zna się na komputerach) i w krajowym Leroy Merlin na dziale farb i lakierów, co było bardzo kolorowym etapem w jego życiu.

W teatrze debiutował dramatem „Stosunki damsko-męskie" (premiera w Teatrze Zakład Krawiecki we Wrocławiu w 2006 r., reż. Szymon Turkiewicz). Jego sztuka „Wariacje międzyludzkie" zdobyła trzecią nagrodę za najlepszą sztukę współczesną w konkursie zorganizowanym przez Narodowy Teatr Stary w Krakowie i miesięcznik „Dialog" w 2006 r. Później był wyróżniany za dramaty: „Trójkąt" (wyróżnienie w VII edycji konkursu na dramat współczesny na *Festiwalu Targów Nowej Dramaturgii* w Radomiu, 2007), „Dekonstrukcja" (wyróżnienie w konkursie dramaturgicznym IV Forum Współczesnego Dramatu *Lustro. Obraz. Iluzja* w Łodzi, 2008), „Trzech mężczyzn w różnym wieku" (słuchowisko radiowe, wyróżnienie w konkursie dramaturgicznym III Forum Współczesnego Dramatu *Lustro. Obraz. Iluzja* w Łodzi, listopad 2007) i monodram „Fraktal" (wyróżnienie w konkursie *Sztuka Monologu* w 2010 r., którego organizatorem było Laboratorium Dramatu). Sztuka „W imię Ojca i Syna" znalazła się w finale ogólnopolskiego konkursu o *Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną* (2009) i miała dwie realizacje: w Teatrze im. Witolda Gombrowicza w Gdyni pt. „Wszystko, co chcielibyście powiedzieć po śmierci ojca, ale boicie się odezwać" w reż. Piotra Kruszczyńskiego (2010) i w Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach w reż. Piotra Ziniewicza (2011).

„Allegro moderato" to kolejna sztuka Bogacza, która została zakwalifikowana do półfinału *Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej*, wystawiana na deskach Teatru na Woli (Scena Przodownik) w reżyserii Krzysztofa Rekowskiego (2011).

W 2009 w wydawnictwie W.A.B. ukazała się jego debiutancka książka „Koło kwintowe", za którą został nominowany do dolnośląskiej nagrody kulturalnej *WARTO* w 2010 roku. W grudniu 2011 ukazała się jego druga książka „Pływanie synchroniczne", a w antologii „Zemsta jest kobietą" (wydawnictwo JanKa) ukazało się jego opowiadanie pt. „Naga".

Szymon Bogacz był stypendystą Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, pisze także skecze dla Kabaretu na Koniec Świata. Jako student scenariopisarstwa na PWSFTViT w Łodzi próbuje swoich sił w pisaniu scenariuszy filmowych.

JERZY RUDZKI

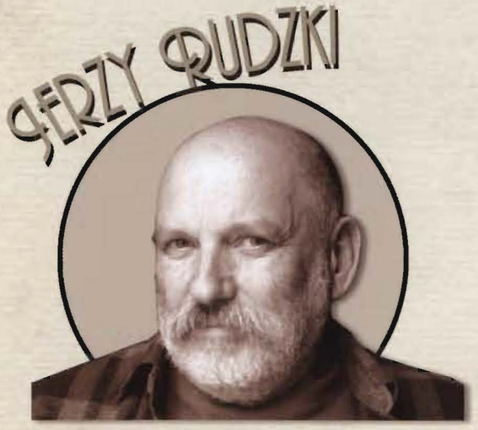

JERZY RUDZKI
scenografia

Scenograf i kostiumolog teatralny i telewizyjny. Absolwent wydziału architektury Politechniki Warszawskiej. Od wielu lat współpracuje z Teatrem Muzycznym w Gdyni, dla którego zaprojektował scenografie i kostiumy do spektakli: „My Fair Lady" (spektakl wyróżniony *Teatralną Nagrodą im. Jana Kiepury* za najlepszą scenografię w 2010 roku) „Kiss me, Kate", „Klatka wariatek", „Pinokio", „Wichrowe Wzgórza", „Czarodziej z Oz", „Huśtawka", „SPAMALOT, czyli Monty Phyton i Święty Graal" oraz ostatnio słynny „Shrek".

Współpracuje z wieloma teatrami w całej Polsce, m.in. w Warszawie, Krakowie, Chorzowie, Radomiu i Łodzi. Jest autorem scenografii i kostiumów do ponad siedemdziesięciu przedstawień Teatru Telewizji oraz przeszło stu pięćdziesięciu spektakli, musicali, baletów, bajek dla dzieci w teatrach dramatycznych i muzycznych. Jedną z ostatnich jego realizacji jest „Skrzypek na dachu" w reżyserii Macieja Korwina w Teatrze Powszechnym w Radomiu.

Jest laureatem nagrody *Złota Maska* za scenografię do „Trzech sióstr" w Teatrze im. Stefana Jaracza w Łodzi (1997) i *Grand Prix* za realizację i wykonanie spektaklu „Ferdydurke" z Teatru Provisorium i Kompanii „Teatr" w Lublinie na XXIV Ogólnopolskich Konfrontacjach Teatralnych *Klasyka Polska '99* (nagroda zespołowa).

JAKUB GRZYBEK
choreografia

Choreograf, tancerz i pedagog. Ukończył Akademię Muzyczną w Łodzi na kierunku Choreografia i Techniki Tańca. Obecnie dopełnia swoją wiedzę oraz warsztat na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie na kierunku Choreografia i Teoria Tańca. Studiował także reżyserię w Warszawskiej Szkole Filmowej. Tańcem zajmuje sie od dziecka. Jego pasją jest musical oraz wszystkie formy tańca związane ze spektaklem muzycznym. Umiejętności swe doskonalił w Londynie jako uczestnik mistrzowskich warsztatów choreograficznych. Jako widz śledzi wszystkie najnowsze premiery teatrów muzycznych na świecie. Swoje pierwsze choreografie miał możliwość prezentować przed ponad dwutysięczną publicznością podczas spektakli musicalowych i tanecznych w teatrach statków rejsowych.

W Polsce zadebiutował tworząc choreografię do spektaklu „Musicale, musicale" w Teatrze Muzycznym Roma w Warszawie, opracowując fragmenty musicali: „Chicago", „West Side Story", „High School Musical", „Mamma Mia", „Sweet Charity", „Dracula" oraz „Skrzypek na dachu". Współpracował także ze śpiewakami klasycznymi przy produkcji „Śpiewników Moniuszki" w reż. Ewy Iżykowskiej. Stworzył choreografię baletu klasycznego (Pas de Trois) „Love Never Die" stanowiącego nawiązanie tematyczne do musicalu Andrew Lloyd Webbera.

MARIUSZ BOGDANOWICZ
kierownictwo muzyczne

Absolwent Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej w Katowicach.

Od 1991 roku prowadzi swoje zespoły. Nagrał autorskie płyty: „Back to the Bass" (1995) oraz „Confiteor Song" (2001).

Bierze udział we wszystkich projektach Włodzimierza Nahornego i Janusza Strobla. Współpracował m.in. z Wojciechem Karolakiem, Andrzejem Jagodzińskim, Sławomirem Kulpowiczem, Andrzejem Kurylewiczem, Lorą Szafran, Markiem Bałatą, Zbigniewem Preisnerem, Jarosławem Śmietaną, Garym Guthmanem, Richardem Rossem, Michelle Hendrix, Deborah Brown i Billem Molenhofem.

Jest autorem i wykonawcą muzyki filmowej i teatralnej: „Maskarada", reż. Janusz Kijowski (1986), „Emigranci" Sławomira Mrożka (Teatr Provisorium i Kompania „Teatr", Lublin, 2010), „Idź w noc, Margot" Michała Witkowskiego (Teatr Provisorium i Kompania „Teatr", Lublin, 2011).

Od 1998 roku prowadzi wydawnictwo Confiteor. Płyty: „Herdzin, Bogdanowicz, Biskupski – Seriale Seriale...", „Mariusz Bogdanowicz – Confiteor Song", „Nahorny Trio – Dolce far niente... i nic więcej", „Lora Szafran – Śpiewnik Nahornego", „Nahorny Sextet. Chopin Genius Loci".

Zajmuje się również publicystyką – przeprowadził dla Jazz Forum wywiady z Włodzimierzem Nahornym, Wojciechem Karolakiem, Maciejem Sikałą i Jackiem Niedzielą-Meira. W latach 2004 – 2008 prowadził w Jazz Radio audycję autorską „Jazz Travels".

W 2005 roku odznaczony został brązowym medalem *Zasłużony Kulturze Gloria Artis*.

Od 2006 wykłada na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie.

Muzyka Mariusza Bogdanowicza, jego gra na kontrabasie ma swoje źródła również poza jazzowym idiomem. Niełatwo daje się zaszufladkować i ująć w stylistyczne ramy, jest ekspresyjna, czasem powściągliwa i refleksyjna. Jest instrumentalistą posiadającym swoje własne, oryginalne brzmienie.

MY FUNNY VALENTINE
„O, Walentynko ma"

O, Walentynko ma,
zabawna, słodka tak,
śmieję się do spojrzeń twych
i w sercu noszę je,
bo wiernie nie da się
na fotografii złapać ich...

Nie masz kształtów
greckich rzeźb,
czasem głupstwa
lubisz pleść,
lecz ode mnie
radę weź, radę weź...

Nie zmieniaj dla mnie nic,
chciej zawsze sobą być,
a może każdy dzień,
wiem,
Walentynkowym być dniem...

słowa Lorenz Hart
tłum. Wojciech Młynarski

WYKONAWCY

BRYGIDA TUROWSKA

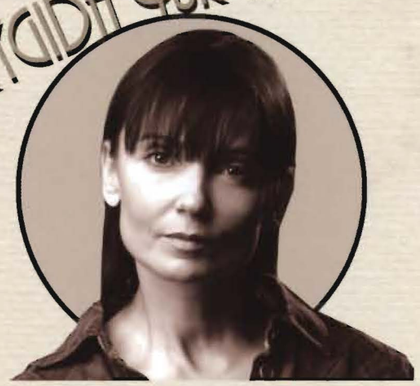

BRYGIDA TUROWSKA

Aktorka, w 1989 roku ukończyła Studio Wokalno-Aktorskie przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. Był to również jej pierwszy teatr zawodowy, w którym w latach 1985-1989 występowała w spektaklach: „Les Miserables", „My Fair Lady", „Dwoje na huśtawce" i „Skrzypek na dachu". W latach 1991-1994 grała w Teatrze Miejskim w Gdyni. Kreowała tam role: *Telimeny* w „Panu Tadeuszu" w reż. Adama Hanuszkiewicza, *Zuty* w „Ferdydurke" w reż. Waldemara Śmigasiewicza, *Królowej Hiszpanii* w „Krzysztofie Kolumbie" w reż. Andrzeja Wajdy, *Kobiety* w „Kabaretach dla dorosłych" w reż. Marka Pacuły oraz występowała w spektaklach „Mieszczanin szlachcicem" i „Księga bałwochwalcza" w reż. Waldemara Śmigasiewicza.

W latach 1994-2006 pracowała w Teatrze Nowym w Warszawie, gdzie grała w wielu przedstawieniach Adama Hanuszkiewicza: „Sex party po polsku", „Kordian", „Lilla Weneda", „Piąty pokój czyli tęsknota do dobrych obyczajów", „Moralność pani Dulskiej" i „Zagraj to jeszcze raz, Sam". Występowała w Teatrze Offowym w spektaklu „Miss America" w reż. Zbigniewa Olkiewicza. Zagrała w spektaklach „Kaczmarski Festivus" w reż. Renaty Dymnej, „Azzurro" w reż. Krzysztofa Langa oraz „O dwóch takich, co ukradli księżyc" w reż. Cezarego Domagały.

Współpracowała z Teatrem Wielkim w Warszawie w latach 1995-1998, gdzie grała w przedstawieniu „Śpiewnik domowy" w reż. Marii Fołtyn. Występowała również w Mazowieckim Teatrze Muzycznym w operetkach „Księżniczka Czardasza" w reż. Marty Meszaros oraz „Dziecko w krainie muzyki" w reż. Włodzimierza Izbana.

Od 2007 roku jest związana na stałe z Teatrem Rampa w Warszawie, gdzie występuje w spektaklach: „A my do Betlejem..." w reżyserii Piotra Furmana, „Perły kabaretu Mariana Hemara" w reżyserii Janusza Szydłowskiego, „Jaskółka" w reż. Żanny Gierasimowej, „Sześć w jednej" w reż. Grzegorza Warchoła, „Babskie party" w reż. Zdzisława Wardejna i „Jeździec burzy" w reż. Arkadiusza Jakubika oraz w musicalu dla młodzieży „Awantura w piekle" oraz musicalach familijnych „Pinokio czyli świerszczowe opowieści" i „W pogoni za bajką" w reżyserii Cezarego Domagały.

Szerszemu gronu publiczności Brygida Turowska jest znana również ze srebrnego ekranu. W Teatrze Telewizji zagrała w spektaklach Macieja Wojtyszki pt. „Chryje z Polską" oraz „Casanova". Ma na swoim koncie wiele ról w serialach telewizyjnych takich jak: „Na Wspólnej", „Plebania", „Kryminalni", „Magda M", „Na dobre i na złe", „Kasia i Tomek", „Klan", „13 Posterunek" oraz „Buła i spółka". A ostatnio zagrała w filmie Jacka Borcucha „Wszystko co kocham". Dzieci mogą ją usłyszeć w większości dubbingowanych bajek. Jest m.in. głosem Angeliny Jolie w filmach „Rybki z Ferajny" i „Kung Fu Panda". Jej stale pogłębianą pasją jest śpiew.

Współpracowała z zespołami jazzowymi w Gdańsku, Gdyni oraz we Włoszech (Rzym, Bolonia, Modena, Mediolan). Brała udział w koncercie „Łazuka zaprasza" w reż. Bogdana Łazuki oraz w oratorium „63 fotografie" Romana Kołakowskiego.

MICHAŁ ZGIET

JAROSŁAW TOMICA

JAROSŁAW TOMICA i MICHAŁ ZGIET

Jarosław Tomica urodził się w Bielsku-Białej w 1962 roku, zaś Michał Zgiet w 1960 roku w Białymstoku. Obydwaj ukończyli Wydział Lalkarski warszawskiej PWST w Białymstoku, a następnie rozpoczęli pracę w Teatrze im. Hansa Christiana Andersena w Lublinie, występując także w Studiu Teatralnym. Jarosław Tomica współpracował również z Ośrodkiem Praktyk Teatralnych Gardzienice. Po przeszło dziesięciu latach pracy w państwowym teatrze wspólnie z Witoldem Mazurkiewiczem założyli we wrześniu 1995 roku grupę teatralną Kompania „Teatr". Już pierwsza wspólna realizacja, „Czerwony Kapturek", odniosła ogromny sukces (główne nagrody aktorskie i nagroda dziennikarzy) na *VIII Spotkaniach Teatrów w Walizce* w Łomży, jedynej tego typu imprezie zarejestrowanej przez Międzynarodowe Centrum Lalkowe w Glasgow. Uznaniem cieszyło się również przedstawienie „Celestyna" według Fernando de Rojasa w reżyserii Miro Prohazki.

Od maja 1996 roku Kompania „Teatr" rozpoczęła współpracę z Teatrem „Provisorium" czego efektem jest spektakl „Koniec wieku". Po roku prezentacji tego przedstawienia na scenach polskich festiwali, a także w Korei i Rumunii, zespoły przystąpiły do rocznej pracy nad „Ferdydurke". Spektakl ten uznano za jedno z najważniejszych wydarzeń teatralnych w Polsce ówczesnej dekady oraz najlepszą adaptację sceniczną dzieła Gombrowicza. Zespoły otrzymały 17 nagród w tym *Fringe First* na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Edynburgu, *Grand Prix* Opolskich Konfrontacji Teatralnych *Klasyka Polska*, *Grand Prix* Festiwalu Małych Form Teatralnych w Rijece, Nagrodę za *Zbiorową Kreację Aktorską* podczas Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego *MESS* w Sarajewie oraz Nagrodę za kreowanie nowej formuły teatru na Międzynarodowym Festiwalu *Kontakt* w Toruniu.

W ramach współpracy Kompanii „Teatr" z Teatrem Provisorium Jarosław Tomica i Michał Zgiet grali również w spektaklach: „Sceny z życia Mitteleuropy" na podstawie prozy Roberta Musila (premiera 2001), „Do piachu" Tadeusza Różewicza (premiera 2003) oraz „Trans-Atlantyk" i „Homo Polonicus". Następne realizacje, w których występowali, to „Emigranci" Sławomira Mrożka (premiera 2009) oraz „Idź w noc, Margot" wg powieści Michała Witkowskiego (premiera 2010), które wyreżyserował Witold Mazurkiewicz.

Michał Zgiet w 2011 roku założył Teatr Remiza w miejscowości Łączki-Pawłówek i gra tam z powodzeniem spektakl Jana Wilkowskiego pt. „Spowiedź w drewnie".

PIOSENKI W TŁUMACZENIU WOJCIECHA MŁYNARSKIEGO WYKONYWANE PODCZAS SPEKTAKLU

SEND IN THE CLOWNS („Klauni") – muzyka, słowa Stephen Sondheim
CHEEK TO CHEEK („Jestem w niebie") – muzyka, słowa Irving Berlin
FLY ME TO THE MOON („Weź na księżyc mnie") – muzyka, słowa Bart Howard
HOW DO YOU KEEP THE MUSIC PLAYING („Kiedy śliczna gra muzyka") – muzyka Michel Legrand, słowa Alan i Marilyn Bergman
COME FLY WITH ME („Leć ze mną, leć") – muzyka Jimmy Van Heusen, słowa Sammy Cahn
I'VE GOT YOU UNDER MY SKIN („Mam cię pod skórą") – muzyka, słowa Cole Porter
AUTUMN LEAVES („Jesienne liście") – muzyka Joseph Kosma, słowa (wersja angielska) Johnny Mercer
MORE („Więcej") – muzyka Riz Ortolani i Nino Oliviero, słowa (wersja włoska) Marcello Ciorciolini
THE GIRL FROM IPANEMA („Dziewczyna z Ipanemy") – muzyka Antonio Carlos Jobim, słowa (wersja portugalska) Vinicius de Moraes
SOMETHING STUPID („Coś tak głupiego") – muzyka, słowa C. Carson Parks
MY FUNNY VALENTINE („O, Walentynko ma") – muzyka Richard Rodgers, słowa Lorenz Hart
THE SHADOW OF YOUR SMILE („Uśmiechu twego cień") - muzyka Johnny Mandel, słowa Paul Francis Webster
MY WAY („Żyć po swojemu") – muzyka Claude François i Jacques Revaux, słowa (wersja francuska) Claude François i Gilles Thibault, słowa (wersja angielska) Paul Anka

MUZYCY

WŁODZIMIERZ NAHORNY

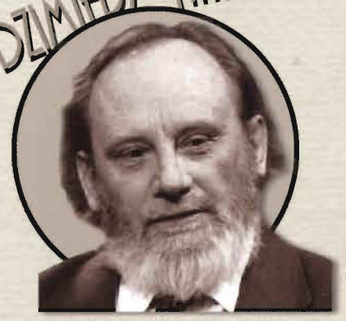

WŁODZIMIERZ NAHORNY (fortepian) to postać nie mająca sobie równej na polskiej scenie jazzowej. Pianista, saksofonista, flecista, kompozytor i aranżer muzyki jazzowej, rozrywkowej, teatralnej i filmowej. Jest absolwentem PWSM w Sopocie. Zdobył wiele nagród na konkursach i festiwalach w Polsce i za granicą. Najważniejsze z nich to: I nagroda solistyczna i zespołowa na *Jazz nad Odrą '64*; II nagroda na *Konkursie Młodych Muzyków Jazzowych* w Wiedniu w 1966; I nagroda na *Festiwalu* Jazzowym w Wiedniu 1967, którą odebrał z rąk Duka Ellingtona; I nagroda na *Festiwalu Piosenki Polskiej* w Opolu w 1972 i 1973 r.

Jest kompozytorem najsłynniejszej, powojennej, polskiej piosenki pt. „Jej portret". Ma na swoim koncie współpracę z legendarnym gdańskim Bim-Bomem, z zespołem Andrzeja Trzaskowskiego, Andrzeja Kurylewicza i wreszcie z Breakoutami w okresie ich największej popularności.

Ostatnie lata to okres ogromnej aktywności. Działające od 1993 r. trio (z Mariuszem Bogdanowiczem na kontrabasie i Piotrem Biskupskim na perkusji) jest bazą jego formacji i projektów fonograficznych. W swoim sekstecie (najdłużej istniejącym w historii polskiego jazzu, bo od 1998 r.) łączy świat jazzu i muzyki poważnej, tworząc nową wartość wykraczającą poza znane stereotypy. To muzyka na wskroś współczesna, czerpiąca inspirację z wielu gatunków i stylów. Płyty: „Nahorny – Szymanowski – Mity", „Nahorny – Chopin. Fantazja Polska", „Nahorny Karłowicz Koncert", „Nahorny Sextet. Chopin Genius Loci". Sextet kolejno w 1997 i 2000 roku otrzymał nominację do *Fryderyków* a Włodzimierz Nahorny otrzymał *Fryderyka* w kategorii *Jazzowy Muzyk Roku 2000* oraz w 2011 nagrodę *Złoty Fryderyk*.

Współpracuje z wydawnictwem Confiteor, które wydało płyty: „Nahorny Trio Dolce far niente i nic więcej...", „Śpiewnik Nahornego" i najnowszą – „Nahorny Sextet. Chopin Genius Loci", wydaną w listopadzie 2010 roku, zawierającą utwory Fryderyka Chopina, Karola Szymanowskiego, Romana Maciejewskiego oraz lidera.

Włodzimierz Nahorny jest również wykładowcą Akademii Muzycznej w Gdańsku.

W2010 roku odznaczony został srebrnym medalem *Zasłużony Kulturze Gloria Artis*, a w styczniu 2011 roku, z rąk prezydenta RP, otrzymał *Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski*.

Jest osobowością niedefiniowalną. Jego życiorys to niemal cała historia polskiego jazzu. Od samego początku swojej kariery wzbudza powszechne uznanie. Wybitny, niepowtarzalny kompozytor, jeden z pierwszych polskich multiinstrumentalistów. Jego idiom to pojęcie tak szerokie jak nieskończony jest wachlarz jego artystycznych doświadczeń. Jest człowiekiem o niespotykanej wrażliwości i skromności, jednocześnie pełnym energii i nowatorskich koncepcji. Przez krytyków nazwany *Chopinem jazzu*.

BOGDAN HOŁOWNIA

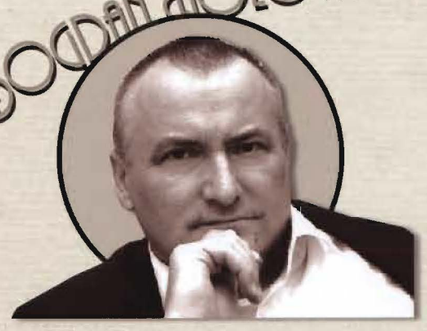

BOGDAN HOŁOWNIA (fortepian) pochodzi z Torunia, gdzie ukończył średnią Szkołę Muzyczną. Na początku lat dziewięćdziesiątych studiował w Berklee College of Music w Bostonie w klasie profesora Raya Santisiego i Laszlo Gordony'ego. Pierwsze poważniejsze doświadczenia w graniu muzyki jazzowej związane są z kwartetem Jana „Ptaszyna" Wróblewskiego i Janusza Muniaka. W rodzinnym Toruniu grywa od 1994 roku w grupie o nazwie Los Angeles Trio. W USA współpracował z Davem Clarkiem, Skippem Haddenem, George Zoncem, Larrym Kohutem, Jeffem Stitelym, Bronkiem Suchankiem, Grażyną Auguścik, Michałem Urbaniakiem i Urszulą Dudziak, a po powrocie do kraju z Sibel Kose, Lorą Szafran, Ewą Bem, Jorgosem Skoliasem i Tomaszem Szukalskim.

Został laureatem *Grand Prix Jazz Melomani* za 2002 rok w kategorii – artysta roku *Jazzowy Oscar*. W 2006 roku założył własne wydawnictwo HoBo Records, które wydało m.in. płyty: „Zmierzch" (fortepian solo – utwory Jerzego Wasowskiego), „Jerzy Wasowski Songbook" oraz książkę zawierającą 61 utworów Jerzego Wasowskiego i Jeremiego Przybory.

Bogdan Hołownia to pianista o szczególnej wrażliwości. Paleta jego pastelowych barw łączy jazzowy feeling ze słowiańską melancholią i romantyzmem. Wśród muzyków ma ogromny autorytet w dziedzinie harmonii jazzowej. Od lat fascynuje się Jerzym Wasowskim, jest obecnie chyba największym propagatorem jego twórczości.

MARCIN OLAK

MARCIN OLAK (gitara) ukończył warszawską Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina. Koncertuje i nagrywa solo i w zespołach: od formacji free – jazzowych, poprzez orkiestrę symfoniczną, aż do klasycznych zespołów kameralnych. Na szczególną uwagę zasługuje jego autorski projekt: Marcin Olak Trio, z którym wydał dwie autorskie płyty: „Zealot" (2005) i „Simple Joy" (2008).

Aranżuje i komponuje: jest autorem utworów kameralnych, tematów jazzowych i piosenek, nie stroni także od większych form. Jego koncert na trio jazzowe i orkiestrę – „Impresje na gitarę, kontrabas, perkusję i smyczki" – został zaprezentowany podczas *Warszawskiego Festiwalu Gitarowego*. Występował m.in. z Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia, Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie i Orkiestrą Symfoniczną Teatru Narodowego.

Pisze artykuły do pism gitarowych „Świat Gitary" oraz „Top Guitar".

Jako jeden z nielicznych na polskiej scenie, gra jazz na gitarze klasycznej i akustycznej, wykorzystując specyficzne możliwości brzmieniowe i artykulacyjne tych instrumentów, czasem sięga też po gitarę elektryczną.

GABRIEL NIEDZIELA

GABRIEL NIEDZIELA (gitara) absolwent Instytutu Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej w Katowicach. Przedstawiciel młodego pokolenia Niedzielów. Od kilku lat zasila polską scenę jazzową. Do osiągnięć indywidualnych może zaliczyć m.in. II miejsce na Mistrzowskim Konkursie Gitarzystów Jazzowych im. Marka Blizińskiego w Warszawie *Guitar City 2007* oraz wyróżnienie na *V Międzynarodowym Konkursie Improwizacji Jazzowej* w Katowicach w 2010r. Współpracował m.in. z takimi muzykami jak Piotr Baron, Łukasz Żyta, Wojciech Niedziela czy Jacek Niedziela-Meira.

W2011 roku podjął pracę dydaktyczną na kierunku jazzowym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

MARIUSZ BOGDANOWICZ (kontrabas) patrz str. 6

SEBASTIAN FRANKIEWICZ

SEBASTIAN FRANKIEWICZ (perkusja) jest absolwentem Wydziału Jazzu katowickiej Akademii Muzycznej. Dwukrotny stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w roku akademickim 2000/2001 i 2001/2002. Laureat konkursów *Jazz Nad Odrą* we Wrocławiu, *Festiwalu Standardów Jazzowych* w Siedlcach, *Złotego Krokusa* w Jeleniej Górze i *Bielskiej Zadymki Jazzowej*. Od 2002 roku współpracuje z Michałem Urbaniakiem. W latach ubiegłych członek zespołów Janusza Muniaka, Zbigniewa Namysłowskiego, Mariusza Lubomskiego, Miki Urbaniak, Zbigniewa Wegehaupta oraz grupy Bisquit promowanej przez wytwórnię Kayax. Koncertuje z Grzegorzem Karnasem, Arturem Dutkiewiczem, Lorą Szafran, Agą Zaryan, Grażyną Auguścik, Joachimem Menclem, Wojciechem Karolakiem, Urszulą Dudziak i Januszem Skowronem.

Ma na swoim koncie złotą płytę za projekt „Pogadaj ze mną" z tekstami Wojciecha Młynarskiego i muzyką Włodzimierza Nahornego.

Występował m. in. na festiwalach jazzowych w Londynie, Paryżu, Berlinie, Wiedniu, Baku, Tel Avivie, Hawanie, Pekinie, Meksyku, Bukareszcie, Mińsku, Kijowie, Odessie, Moskwie, Petersburgu, Irkucku i Oslo.

KRZYSZTOF SZMAŃDA

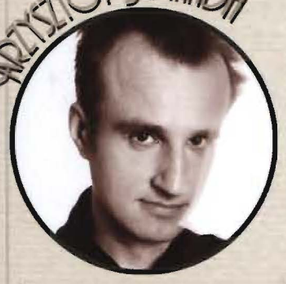

KRZYSZTOF SZMAŃDA (perkusja) ukończył Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W latach 2000 - 2002 odbył podyplomowe studia w Thornton School of Music University of Southern California w Los Angeles. Jest współzałożycielem poznańskiej formacji – Soundcheck, która w 2005 roku zdobyła *Grand Prix* festiwalu *Jazz Nad Odrą* we Wrocławiu. Został tam wyróżniony indywidualnie przez jury festiwalu. W listopadzie Soundcheck zdobył drugą nagrodę w konkursie *Krokus Jazz Festiwal* w Jeleniej Górze oraz *Klucz Do Kariery* podczas *Jesieni Jazzowej – Gorzów Jazz Celebration*.

Współpracował z Big Bandem klubu Tygmont w Warszawie, prowadzonym przez Zbigniewa Namysłowskiego, z zespołami Kuby Stankiewicza, Mariusza Bogdanowicza, Filipa Wojciechowskiego i Garego Guthmana. Jest członkiem międzynarodowego kwintetu Kattorna, który w październiku 2006 zdobył nagrodę publiczności na konkursie *Berlin Jazz Award*, a w listopadzie 2006 – trzecią nagrodę na *Krokus Jazz Festiwal* w Jeleniej Górze.

Krzysztof Szmańda współpracuje na stałe z orkiestrą Teatru Wielkiego Opery Narodowej w Warszawie.

FRANK SINATRA

FRANK SINATRA (Francis Albert Sinatra) amerykański piosenkarz i aktor filmowy włoskiego pochodzenia. Urodził się w 1915 roku w Hoboken w New Jersey. Śpiewać zaczął w wieku 20 lat, a jego ideałem piosenkarza, któremu miał zamiar dorównać był Bing Crosby. Możliwości Sinatry odkrył w 1939 roku Harry James – szef jednej z orkiestr, lider i trębacz. Po krótkim okresie współpracy z zespołem Jamesa, w 1940 roku Sinatra przyłączył się do zespołu Tommy'ego Dorseya, w którym stał się znanym wokalistą. Zdobył popularność również wśród młodzieży, stając się pierwszym idolem nastolatków. Dzięki niemu muzyka popularna, przedtem słuchana głównie przez dorosłych, zwiększyła grono swoich odbiorców o młode pokolenie. Styl, w jakim Sinatra wykonywał romantyczne ballady, nadając osobliwym tekstom wzruszające brzmienie oraz życiowe a nawet rubaszne piosenki, szybko zjednał mu młodych słuchaczy i przysporzył grono wielbicieli a zwłaszcza wielbicielek.

Sinatra swoim niesamowitym głosem nie tylko oczarowywał, ale i skutecznie uwodził kobiety, które stawały się bohaterkami jego głośnych romansów. Jeśli decydował się na małżeństwo, zwykle nie wytrzymywało ono próby wierności. Był czterokrotnie żonaty. W 1939 ożenił się z młodzieńczą miłością Nancy Barbato Sinatrą (miał z nią dwie córki i syna), z którą rozstał się w 1951 roku dla Avy Gardner uchodzącej za najpiękniejszą aktorkę ówczesnego amerykańskiego kina. W 1966 roku ożenił się z młodszą o 30 lat aktorką Mią Farrow, a w 1976 roku z Barbarą Marx. Swoje sercowe perypetie tak sam podsumował: „Całe życie szukałem idealnej kobiety. Kiedy już ją znalazłem okazało się, że ona szuka idealnego mężczyzny".

W 1953 roku Frank Sinatra podpisał kontrakt z wytwórnią Capitol Records i połączył siły z Nelsonem Riddle'em, rozpoczynając pasmo sukcesów artystycznych. Rezultatem tej współpracy były dwie płyty: „Songs for Young Lowers" i „Swing Easy".

Na początku lat 50. rozpoczęła się jego przygoda z kinem. Przełomem był film „Stąd do wieczności" (1953), w którym zagrał śpiewającego amerykańskiego żołnierza. Za tę kreację otrzymał *Oskara* w kategorii *Drugoplanowa rola męska*. Występował w wielu filmach, zarówno muzycznych, jak i fabularnych. Do najważniejszych należą „The Man with the Golden Arm" oraz „Przeżyliśmy wojnę".

W latach 50. i 60. Sinatra był jedną z gwiazd Las Vegas. Śpiewał pod koniec lat 60. w duecie m.in. z Violettą Villas utwór „Strangers in the Night" w Casino de Paris. Mało znany jest fakt, że w latach 60. Sinatra odważnie występował przeciw segregacji rasowej w wielu instytucjach rozrywki w stanie Nevada. Sinatra i jego koledzy nie pokazywali się w hotelach i kasynach, które odmawiały goszczenia Sammy'ego Davisa – czarnoskórego przyjaciela z jego towarzystwa, zmuszając tym samym właścicieli lokali do zaprzestania stosowania rasistowskich zakazów.

Artysta kontynuował swoją karierę muzyczną aż do lat 90-tych, uczestnicząc w wielu trasach koncertowych. Niesamowitym zwieńczeniem jego kariery okazał się wydany jesienią tegoż roku album „Duets", na którym usłyszeć można Sinatrę śpiewającego w duetach z innymi gwiazdami, m.in. Barbrą Streisand, Bono z U2, Arethą Franklin, Tony Benettem, Julio Iglesiasem, Lutherem Vandrossem. Album w ciągu kilku tygodni rozszedł się w 2 milionach egzemplarzy, a po kilku miesiącach osiągnął 3 miliony. Była to najlepiej sprzedająca się płyta z nagraniami Sinatry. W marcu 1994 roku otrzymał z rąk Bono nagrodę *Grammy Legend Award*. W grudniu 1995 roku z okazji 80. urodzin artysty, wystąpił on w dwugodzinnym programie telewizyjnym, podczas którego wiele gwiazd muzyki rozrywkowej wyrażało mu swoje uznanie i dedykowało piosenki. Na koniec audycji wspólnie z gośćmi Sinatra zaśpiewał swój przebój „New York, New York". Żegnając się z telewidzami Jubilat wzniósł toast „Życzę Wam, żebyście dożyli stu lat i oby mój głos był ostatnim, jaki w życiu usłyszycie". Zmarł na atak serca w 1998 roku w Los Angeles w wieku 82 lat. Pochowano go w Cathedral City, w miejscu gdzie spoczywają jego rodzice.

Piosenkarz pozostawił po sobie ogromną spuściznę muzyczną, poczynając od pierwszych utworów z zespołem Harry'ego Jamesa w 1939 roku, przez olbrzymie zbiory Columbia Records z lat 40., Capitol Records z lat 50. i Reprise Records od lat 60. aż do jego ostatniego albumu „Duets II" z 1994 roku. Do jego najbardziej znanych utworów zalicza się „My Way" (latach 1969-1971 zajmował przez 122 tygodnie czołową pozycję na listach przebojów), „New York, New York", „Night and Day", „Love and Marriage", „I've Got You Under My Skin", „Strangers in the Night", „Come Fly With Me", „Fly Me to the Moon" oraz „Witchcraft". Najpopularniejszym i najlepiej sprzedającym się ze wszystkich jego solowych albumów pozostaje „Sinatra at the Sands" z 1966 roku – zarejestrowany na żywo podczas koncertu w Las Vegas z Sinatrą u szczytu formy wspieranym przez big band Counta Basiego.

Wielu współpracowników i wiernych fanów piosenkarza podkreślało jego niesamowitą dykcję, sposób artykulacji i ciągle szlifowany warsztat. Miles Davis tak napisał w swojej książce: „(...) jeśli miałbym grać z Frankiem Sinatrą, grałbym tak, jak on śpiewa, albo robiłbym coś uzupełniającego do tego, co on śpiewa. (...) Nauczyłem sie wtedy wiele o frazowaniu, słuchając jak frazowali Frank, Nat „King" Cole, a nawet Orson Welles." Natomiast piosenkarz Julius La Rosa tak mówił o Sinatrze: „Tu i ówdzie wstawiał kropkę, gdzie indziej przecinek, a wszystko po to, by położyć nacisk na określony fragment tekstu. Z czasem coś takiego przyjęło się określać mianem frazowania. On po prostu w każdej piosence opowiadał jakaś historię i robił to w taki sposób, w jaki według jego uznania słowa należało artykułować. Niemniej jednak było to podejście rewolucyjne, i to właśnie ono uczyniło z niego artystę. Nikt przed nim tego nie robił. Sinatra potrafił zmienić trzydziestodwutaktową piosenkę w trzyaktową sztukę teatralną".

Niech więc nie dziwi, że najbardziej odpowiednią formą dla wyrażenia zachwytu i uczczenia pamięci tak wielkiego artysty, może być tylko sztuka teatralna – muzyczna sztuka teatralna, która choć na chwilę pozwoli nam... „Być jak Frank Sinatra".

Źródła:
Junior Oxford Encyklopedia Sławnych Ludzi, Oficyna Wydawnicza Delta W-Z, Warszawa

Luke Crampton i Dafydd Rees Rock&Pop, Wiedza i życie, Warszawa 2004

www.sinatra.pl

„Sinatra. Miłość, muzyka, mafia", Anthony Summers, Robbyn Swan, Wydawnictwo książkowe „Twój Styl", Warszawa 2007

„Ja, Miles" Miles Davis (tłum. Tomasz Tłuczkiewicz), Wydawnictwo Łódzkie 1993

SEND IN THE CLOWNS
„Klauni"

Niekiepski cyrk
tworzymy tu,
po ziemi idę ja,
a ty wśród chmur...
A klauni gdzie?

Niekiepski show
umiemy dać,
gdy jedno gonić chce,
a drugie stać...
A klauni gdzie?
Ich tylko brak.

Pukałem już
do różnych drzwi,
aż pomyślałem,
zapukam wreszcie
do twych.
Rolę wkuwałem dzień cały,
lecz choć adres znam,
pukam i co?
Nie ma cię tam...

Śmiesznie nasz los
swą farsę gra,
myślałem przecież, że pragniesz
tego co ja...
A klauni gdzie?
Ach, poproś ich
o uśmiech przez łzy...

To niezły cyrk
myślę nieraz,
by tak przegapić jak ja
najlepszy czas...
A klauni gdzie?
Ach, nie proś ich,
bo klauni to my...

słowa Stephen Sondheim
tłum. Wojciech Młynarski

HOW DO YOU KEEP THE MUSIC PLAYING
„Kiedy śliczna gra muzyka"

Jak kiedy śliczna gra muzyka,
najczulszy ton jej dać
i by zbyt szybko nie umilkła,
jak grać?

I jak uczucia swe dla kogoś
wyznawać znów i znów,
i sprawić, że uczuciom wciąż
nie brak słów?

Wiadomo, wszyscy się zmieniamy,
czas goni, że ojej,
więc, proszę, powiedz mi,
gdy minie rok, czy serce ci wciąż drży,
wciąż drży jak mnie
na dźwięk imienia jej?

Ja chcę,
chcę tu i teraz zmienić życie moje,
im bardziej chcę, tym bardziej boję się,
czy twa odpowiedź będzie brzmieć:
„na zawsze, na zawsze"?

A gdy będziemy potrafili
z miłością przyjaźń spleść,
obudzi się i milion nut, będzie muzyka
dla nas nieść,
wypełni nasze noce, dnie
i nigdy nie zamilknie, nie...

słowa Alan i Marilyn Bergman
tłum. Wojciech Młynarski

LUDZIE TEATRU RAMPA

Dyrektor naczelny
WITOLD OLEJARZ

Kierownik Artystyczny Sceny Kameralnej
WITOLD MAZURKIEWICZ

Kierownik Artystyczny Sceny Mrowisko
GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

Kierownik Artystyczny sceny dla dzieci i młodzieży
CEZARY DOMAGAŁA

Kierownik Galerii sztuki
ADAM BOJARA

Główny księgowy
MARIA GRAŻYNA WASILEWSKA

Organizator pracy artystycznej
LIDIA GRZĘDZIŃSKA

Kierownik techniczny
ANDRZEJ KULESZA

Kierownik Biura obsługi widzów
IZABELLA CIEŚLAK

Rzecznik prasowy
AGNIESZKA WYSZOMIRSKA

Z-ca głównego księgowego
JAROSŁAW ZAWADZKI

Dział finansowo-księgowy
ZOFIA CICHOCKA, WANDA PRZYWOŹNA

Kierownik kancelarii
DANUTA STĘPIEŃ

Dział kadr
MAŁGORZATA PIĄTEK-ROMAN

Radca prawny
ANNA WIĘCKOWSKA

Kierownik działu reklamy
MAŁGORZATA CIEMNIEWSKA

Dział reklamy
MARCIN OSTASZEWSKI, JACEK STRUS

Główny specjalista d/s zamówień publicznych i administracji
ELIZA PAROL

Główny specjalista d/s archiwum teatralnego
DANUTA RYNKUN

Biuro obsługi widzów
ANNA CHOCHOLSKA, ANNA KAZIMIERCZUK,
IWONA STEFANKOWSKA

Kierownik widowni
ADRIANNA JANOTA-SŁOCIŃSKA

Inspicjent, sufler
MARZENNA BEDNARSKA-ALMERT, AGNIESZKA KORCZAK

Dział techniczny
Główny inżynier dźwięku MARCIN PAWŁOT
Realizator dźwięku MIKOŁAJ SKALSKI
Realizator światła JACEK KACZMARCZYK
Charakteryzacja KAMILA KĘPA
Garderobiane: JANINA KUBIK, TERESA TORUŃSKA
Brygadier sceny WITOLD KUBIK
Rekwizytor ZBIGNIEW ROMAN
Montażyści dekoracji: ROBERT GRABOWSKI, MAREK KLIMEK,
JERZY PRZEWOŹNY, KRYSTIAN PRZEWOŹNY

Kierownik sekcji zaopatrzenia
MIECZYSŁAW STRUS

Sekcja gospodarcza
ANNA CISZEWSKA-SZEWCZYKOWSKA, JADWIGA PAWLAK,
BARBARA ROSTKOWSKA, IWONA SURKONT, BARBARA SZOLL,
SYLWIA ZWIERZYŃSKA, WOJCIECH WALEWSKI

AKTORZY

KAMILA BORUTA-HYCNAR
MAGDALENA CWEN-HANUSZKIEWICZ
MAŁGORZATA DUDA-KOZERA
AGNIESZKA „FAJKA" FAJLHAUER
JOANNA GÓRNIAK
KATARZYNA KOZAK
DOMINIKA ŁAKOMSKA
DOROTA OSIŃSKA
BRYGIDA TUROWSKA
LESZEK ABRAHAMOWICZ
MAREK FRĄCKOWIAK
PIOTR FURMAN
MACIEJ GĄSIOREK
ROBERT KOWALSKI
KONRAD MARSZAŁEK
JULIAN MERE
MIECZYSŁAW MORAŃSKI
ANDRZEJ NIEMIRSKI
ROBERT TONDERA
TADEUSZ WOSZCZYŃSKI
DANIEL ZAWADZKI

Teatr RAMPA na Targówku,
03-536 Warszawa, ul. Kołowa 20
teatr@teatr-rampa.pl
www.teatr-rampa.pl

Dyrekcja +48 (22) 679 34 28, 679 71 00
fax +48 (22) 679 31 71
centrala +48 (22) 679 50 51, 679 50 52
Biuro obsługi widzów +48 (22) 679 89 76
tel./fax +48 (22) 679 05 35

Kasa czynna
od poniedziałku do soboty – godz. 11.00 - 19.00
w niedziele – godz. 15.00 - 19.00
(dotyczy niedziel, w których grane są spektakle)
rezerwacja i przedsprzedaż do godz. 18.00

Punkty sprzedaży biletów
TEATR RAMPA – ul. Kołowa 20,
tel. +48 (22) 679 89 76, tel./fax 679 05 35

EVENTIM sp. z o.o. – Al. Jerozolimskie 25,
tel. +48 (22) 621 94 54, 353 93 93

Internetowa rezerwacja i sprzedaż biletów
www.ebilet.pl, www.eventim.pl

Projekt okładki (plakatu) ROBERT KUŚMIROWSKI
Projekt graficzny programu ARTUR KONICZ
W programie wykorzystano:
– zdjęcia z próby spektaklu – MARCIN OSTASZEWSKI
– zdjęcia twórców i wykonawców – m.in. AGNIESZKA LENDZION,
KATARZYNA WARNO, MARCIN OSTASZEWSKI,
MAREK ROKOSZEWSKI, TOMASZ RUSINEK, PIOTR STODULSKI

Redakcja programu
MAŁGORZATA CIEMNIEWSKA, AGNIESZKA WYSZOMIRSKA

Druk
Agencja Reklamowa Arpex s.c.
ul. Szpitalna 2, 05-270 Marki k/Warszawy

Licencja na wykorzystanie utworów muzycznych została wydana
przez Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.
Filmowanie lub też nagrywanie sztuki jest ściśle zabronione.

REPERTUAR TEATRU RAMPA

PIŃSKA SZLACHTA
farso-wodewil WINCENTEGO DUNIN-MARCINKIEWICZA
reżyseria MIKAŁAJ PINIHIN

SZEŚĆ W JEDNEJ
komedia MICHAELA FRAYNA
reżyseria GRZEGORZ WARCHOŁ

NIE UCHODZI, NIE UCHODZI...
CZYLI DAMY I HUZARY
sztuka ALEKSANDRA FREDRY w wersji musicalowej
muzyka JERZY DERFEL
reżyseria MACIEJ WOJTYSZKO

JEŹDZIEC BURZY
musical o Jimie Morrisonie
muzyka JIM MORRISON, THE DOORS
scenariusz LOU RISING
reżyseria ARKADIUSZ JAKUBIK

JAK STAĆ SIĘ ŻYDOWSKĄ MATKĄ
W DZIESIĘĆ PRAKTYCZNYCH LEKCJI
komedia PAULA FUKSA
reżyseria JAN PROCHYRA

A MY DO BETLEJEM...
muzyczny spektakl kolędowy
scenariusz i reżyseria PIOTR FURMAN

EDYTA GEPPERT
recital
scenariusz i reżyseria PIOTR LORETZ

SHIRLEY VALENTINE
monodram WILLY'EGO RUSELLA
reżyseria ELŻBIETA JODŁOWSKA

I DO! I DO!
musical o małżeństwie
autorstwa TOMA JONESA i HARVEYA SCHMIDTA
reżyseria KAROLINA SZYMCZYK-MAJCHRZAK

BABSKIE PARTY
prawie komedia z piosenkami
autorstwa ANDRZEJA MARIANA TRZOSA
reżyseria ZDZISŁAW WARDEJN

KAMYK ZIELONY
spektakl muzyczny
reżyseria LIDIA GRZĘDZIŃSKA, DOROTA OSIŃSKA

JASKÓŁKA
dramat na motywach opowiadania
IWANA TURGIENIEWA „Żywe relikwie"
reżyseria ŻANNA GIERASIMOWA

ÓSMY CUD ŚWIATA I ZAGŁADA
komedia PIERRE'A PALMADE'A i MURIEL ROBIN
reżyseria GRZEGORZ WARCHOŁ

PERŁY KABARETU MARIANA HEMARA
kabaret muzyczno-rewiowy
scenariusz i reżyseria JANUSZ SZYDŁOWSKI

OSKARY, OSKARY... CZYLI PIOSENKI ZE STATUETKĄ
spektakl muzyczny
scenariusz i reżyseria JERZY SATANOWSKI

SZOFER ARCHIBALD
komedia MARII PAWLIKOWSKIEJ-JASNORZEWSKIEJ
dramaturgia i reżyseria GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

ZIMA W CZERWIENI
dramat ADAMA RAPPA
reżyseria KAROLINA KIRSZ

WDOWY
komedia SŁAWOMIRA MROŻKA
reżyseria GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

MATKA
tragifarsa STANISŁAWA IGNACEGO WITKIEWICZA
dramaturgia i reżyseria GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

Repertuar dla dzieci i młodzieży

W POGONI ZA BAJKĄ
musical familijny MONIKI MUSKAŁY i JANUSZA MARGAŃSKIEGO
muzyka PIOTR RUBIK
reżyseria CEZARY DOMAGAŁA

PINOKIO CZYLI ŚWIERSZCZOWE OPOWIEŚCI
musical familijny według książki CARLA COLLODIEGO
muzyka TOMASZ BAJERSKI
reżyseria CEZARY DOMAGAŁA

TAJEMNICZY OGRÓD
musical familijny według powieści FRANCES HODGSON BURNETT
muzyka TOMASZ BAJERSKI
reżyseria CEZARY DOMAGAŁA

ZŁOTA KACZKA
musical familijny
muzyka PIOTR RUBIK
reżyseria JAN SZURMIEJ

WIELKA WYPRAWA
spektakl dla najmłodszych
scenariusz i reżyseria PIOTR FURMAN

ZACZAROWANI
musical familijny Teatru Muzycznego TINTILO
muzyka ANNA BAJAK, MARCIN KUCZEWSKI
scenariusz i reżyseria TERESA KURPIAS

WIGILIJNA OPOWIEŚĆ
spektakl muzyczny Teatru Muzycznego TINTILO
oparty na motywach „Opowieści wigilijnej" KAROLA DICKENSA
muzyka ANNA BAJAK, MARCIN KUCZEWSKI
scenariusz i reżyseria TERESA KURPIAS

Najbliższe premiery

KLEOPATRA I CEZAR
dramat CYPRIANA KAMILA NORWIDA
reżyseria GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

KRZYK SŁONIA
dramat FARIDA NAGIMA
reżyseria GRZEGORZ MRÓWCZYŃSKI

MONSTERS - PIEŚNI MORDERCZYŃ
spektakl muzyczny
scenariusz i reżyseria ROBERT TALARCZYK

MISTRZ I MAŁGORZATA
dramat na podstawie powieści MICHAIŁA BUŁHAKOWA
adaptacja i reżyseria MICHAŁ KONARSKI

ŻYD
tragikomedia ARTURA PAŁYGI
reżyseria WITOLD MAZURKIEWICZ